

Жена на 34 г. съм, семейна. Въпреки многото си ангажменти към семейство и деца, се справям и в службата. На отговорна длъжност съм. Към мъжа ми съм всеотдайна - старая се да го задоволявам всеки път, когато той пожелае, и се отдавам на 100 процента. За мен сексът не е претрупване на семейните задължения, а истинска любов. При съпруга ми е различно. Имам чувството, че той просто гледа да ме обладае и да свърши по-бързо. А аз не искам нищо друго, освен да ме остави да му се отдам докрай, и докато сливаме телата си, да се сливат и душите ни. Това е и конкретният ми въпрос към вас, доктор Вrabчев: Защо мъжът обладава, а жената се отдава?

Стелияна

Здравейте Стелияна,

Не знам защо, но понякога... Понякога, понякога обичам да започвам отговорите си с една фраза. Любима ми е. И така... Имало една време.

Та имало едно време един мъж и една жена. Казват, че техните имена тогава са били Адам и Ева. Адам бил мъжът, а жената Ева. Сиреч, според добрата стара книга, днес наричана Библията, те са били първите хора на Земята. И те са пра-прародителите на всички днешни хора по нашия съвременен свят. Друг е въпросът при почти подобната версия на иначе симпатичния биолог, изследовател и най-вече философ – британския учен сър Чарлз Дарвин. За тези, които си спомнят с мъка за него – един англичанин, пътувал в околосветско пътешествие, с кораба „Бийгъл" и така изследвал флората и фауната от различните краища на нашата планета. И неговият фундаментален труд (цитирам по памет) „Произход на видовете", дава конкретният извод, че ние хората сме произлезли от нашите събратя – маймуните. Сиреч неговите така наречени мъжка и женска „Хомо еректус". Това са били са маймуни, изправили се на двата си долни задни крайници. По-късна наречени крака. Щото преди това са били задните им ръце. Ето ви пак Адам и Ева, но в малко по-друг аспект.

Но аз предварително Ви моля – да не спорим. Дали е било това или другото лично аз не се наемам да коментирам?! Но защо това – имало едно време? Ами, ако ви помоля да отидете там, където има живи същества и най-вече представители на животинския вид, така наречените бозайници, когато са в период на разгонване и размножаване, то половото единение го практикуват само в една и съща поза. И забележете – точно тогава птичките пеят и цветя и дървета цъфтят. А във въздуха ухае на пролет и любов. Прекрасно е! Дето се казва – люлякът ми замириса.

Ама половото им единение става само по един и същи начин. И там, тогава е следното. Женският индивид е отдолу и с гръб към избраника си. И разбира се, той е зад нея и отгоре ѝ. И тържествува. Горкият, тържествува, защото ама хич не знае, че преди това женската го е избрала и допуснала до себе си. Ето затова аз от край време повтарям, че жената избира мъжа, който да я избере. Това е. Така е в Природата. Така е и при нас, хората.

И ето от тук идва това голямо недоразумение, че мъжкият индивид обладава. Затова ще напиша пак тази дума, но вече поставена в кавички. „Обладава„. И разбира се веднага, съвсем логично следва и другата дума. Отдава. Но пак ще я напиша в кавички „Отдава"! „Грънци" – тези термини не са меродавни. Обладава и отдава. Обаче се предават, като щафета от поколение на поколение. И от тук една легенда – мъжкият обладава, а женското се отдава. И ето крайният резултат на една погрешна сексуална култура и една погрешно сексуално възпитание на поколенията през годините.

Та погледнете в Майката Природа. Животните – в периода на размножаването играят своите танци на любовта и ухажването. И то достатъчно дълго време за да могат да се настроят на вълната любене. За да могат да се помиришат и да се избират едни друг. По-точно тя, женската да избере своя любовник. Нищо, че преди това е имало една своеобразно състезание на съответните мъжки индивиди, за да види самата тя, кой от тях е най-достойният за нея. Кой да бъде бащата на рожбите ѝ. И тогава чичко Дарвин би казал – ето, това е половият подбор. И оттогава тази поза на любене е решаваща. Решаваща, ама при животните. И оттогава битува това не точно мнение, че в тази поза мъжът обладава, а жената се отдава. Не е лошо. Ама защо от тогава досега това мнение продължава да битува, макар че хората се любят вече в най-различни пози. И това е за хубаво.

Е, както се казва – ние хората сме се изправили на задните си крайници. Станали сме „Хомо еректус", демек –изправени. И сме започнали да променяме тази класика. В половото си общуване. И днес позите за това са най-различни. Но най-честата любовна

практика е партньорите са лице в лице, но мъжът е пак отгоре, а тя пак отдолу. И пак имало обладаване и отдаване. Не съм съгласен, категорично не съм съгласен с това обладаване и отдаване!

Вижте, в любовенето има едно златно правило. И то е: желание и съгласие. И двамата партньори, като се любят даряват най-напред обич и задоволство и чак след това получават същото реципрочно. За какво обладаване и отдаване иде дума?

За такова, което не почива на нормални човешки отношения. Какво аз, като мъж, обладавам? Своята сексуална жертва? Своята сексуална робиня? И ако го практикувам и правя, то е вече сексуално насилие. Та това е вече патология, сиреч сексуално посегателство.

Да, много жени искат да бъдат обладавани в половия си живот. Но те не са насилвани от партньорите си. Защото те обичат този начин на любене и имат своето съгласие към тях да бъдат любени по този начин. Но това не е патология. Има желание за това. Има и съгласие за това. И още много важно, когато партньора свърши, то той не прекъсва половото общуване, а продължава с ласките си, целувките си и най-вече с милувките си по цялото тяло на партньорката си за да може и тя да получи и изживее своето хубаво. Но това не е обладаване в лошия смисъл на тази дума. Защото тук имаме и партньорство и на двамата в половото си общуване. Сиреч една подчертана роля на мъжа и на жената в секса. Това е!

Ама има и много жени, които искат в половото общуване те да обладават. В хубавия смисъл на тази дума. И тук пак златното правило – желанието и съгласието си казва своето. И такива мъже, както техни партньори съвсем не изпитват чувства за малоценност.

Виждала съм, госпожо, че всичко е до взаимно разбиране и договорка. Като в една детска игра. И тази игра никога не завършва с фразите „играчка – плачка” или „на ти си кукличките, дай си ми парцалките”! И в тази игра има най-вече партньорство. Аз като жена – той като мъж. И най-вече импровизация – и силен стремеж да доставиш на партньорчето до теб удоволствието, а чак след това да мислиш за своето удоволствие.

Иначе, какво? Ами половия живот – се превръща в една задължение. Превръща се в навик. Превръща се наистина в едно обладаване насила. От страна на съпруга. И в едно насилствено, принудително отдаване от страна на съпругата. Е, тогава за какъв секс говорим, за какво любене?

Сиреч връщате се в къщи след тежък ден в службата Ви. И преди това сте напазарувала. Виждала съм децата. Справя те се на две на три с техните проблеми.

Готвите. Слагате масата за вечеря, дигате я след това, миете чиниите, лягате си. И след това се оставяте да бъдете обладавана. Защото – мир да е. И вашият герой на сънищата Ви си заспива сладко-сладко. Ами, защото така е научен. Така разбира сексуалният живот между един мъж и една жена в семейния им живот. И даже хич не се сеща, че вие като жена също имате сърце и душа. Ами защо това?

Ами, защото е нямало кой да го научи това. Него! Е, сега аз на свой ред питам: Ами защо не го научите Вие, госпожо? Нищо не би ви струвало. Само, че стъпка по стъпка, и без никакви упреци. Това, според мен е решението.

Иначе от оплаквания и сълзи няма смисъл, ама няма. А сега аз питам всички жени. Не разбрахте ли най-сетне, че в един семеен живот, всичко зависи само и единствено от Вас. Как ли? Ами погледнете малкото си пръстче, на която от двете си ръце. Погледнахте ли го? Ами точно от това малко Ваше женско пръстче зависи цялото щастие в семейството Ви. Но без плач, викове, караници и натяквания. Особено натяквания за неговите родители. И най-вече за Вашата свекърва. Без тях!

И най-важното - само с усмивка и с едно тихо Ваше женско гласче – любими, ще направя всичко за теб довечера, след като си легнем. Ама преди това – помогни ми за това или за онова...

Не знам защо, докато писах този мой отговор до Вас, в мен зазвучаха, ей така от само себе си –най-напред стиховете на поетесата Дочка Банева, вечна ѝ памет, „Аз просто те обичам"! А после и песента по тези стихове „Аз просто те обичам" на двамата от „Дует Шик" - Виолета и Краси Гюлемезови, автори на музиката и изпълнители на тази толкова романтична песен. Не знам защо също, винаги като я чуя в тяхно изпълнение, малко си поплаквам. Ама тихичко и скришом. Щото нали ужким съм мъж! Та ето - за довиждане –стиховете на тази песен:

Аз просто те обичам и това е
Мигът поражда в нашите ръце
И топлина, и приказна омая,

И все по тихи са безшумните нозе.

Аз просто те обичам и това е
Дори да имам шанс за друг живот
На теб ще посветя душата нежна
И тази тъй нагарчаща любов.

На теб ще посветя душата нежна
И тази тъй нагарчаща любов.

Аз просто те обичам и това е
мигът поражда в нашите ръце
и топлина, и приказна омая,
и все по тихи са безшумните нозе.

Защо ли питам в съботната вечер
И отговора чакам с дъх стаен
А той крещи от близо и далече
Аз просто те обичам.
А той крещи от близо и далече,
Че истината е една
Аз просто те обичам...

Та разбрахте ли, госпожо? Истината е една. И няма обладаване и няма отдаване. Има само тихи нозе, нежна душа и нагарчаща любов. Има само - аз просто те обичам! И това е! И всичко зависи само от нас самите.

{youtube}MqbhqbhmlkM{/youtube}

д-р Илия Вrabчев - сексолог, психотерапевт